

Jakab, a beszédünkről

1 Testvéreim, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk.

2 Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét.

3 Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk.

4 Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahová a kormányos akarja.

5 Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat:

6 a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszenyenezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tűzétől.

7 Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember;

8 a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel.

9 Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket:

10 ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.

11 Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet?

12 Avagy teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fügét? Sós forrás sem adhat édes vizet.

Jakab 3,1-12

KEDVES, SÓVAL FÜSZEREZETT BESZÉD

Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni. – Kol 4,6

Apostoltársához, Péterhez hasonlóan, Pál is fontosnak tartotta azt, hogy testvéreinek, Krisztus követőinek az életmódja, magatartásuk, de még a beszédük is tükrözze azt a bölcsességet, amit a Szentlélek jelenléte munkál bennük. Az evangéliumok gyakran úgy idézik az Úr Jézus mondásait és tanítását, mint amikkel kérdésekre válaszolt. Válaszolt a rossz indulattal kérdezőknek, sőt, érzékelte a még meg sem fogalmazott kérdéseket a különböző helyzetekben és a köré gyülekezők lelkiületén. Mindenki igaz választ kapott tőle. Félreérthetetlen volt és emlékezetes lett az isteni Válaszadó szelidsége és bölcsessége.

Ugyanabban a világban élünk mi is. A modern világ „korszelleme” kortársaink gondolkodását és törekvéseit éppen ellenkező irányba tereli, mint amerre mi tartunk Jézussal. Hát nem természetes így, ha „számon kérjük” tőlünk is a bennünk élő (1Pét 3,15-16) reménységet? Jézus és apostolai előre figyelmeztettek arra, amikor ez a számonkérés a világi hatalom erőfitogtatásában, ellenséges, sőt gyilkos szándékában és rendelkezéseiben ölt majd testet.

Pál apostol tanácsa szerint, a hívó ember azon készsége, hogy *“mindenkinek helyesen feleljen”* kitartó és éber imaéletbe ágyazódik (Kol 4,2). A saját helyzetére is utalt (*“ami miatt fogoly is vagyok”* – 3.v.), mivel a *“helyes felelet”* és annak lehetséges következményei nem mindig vannak köszönőviszonyban egymással. Kortársaink között is akadnak böven, akik nem helyeslik a helyes feleletet. A keresztyénség történelmében így nyílt ajtó az igének vallatások során és a börtönök mélyén. Könnyörtelen kínzásokat, máglyahalált is vállaló hitelőink a *“Krisztus titkáról”* égettek további kérdéseket kortársaik tudatába -

sokak hitre jutásához vezetett a mártírok Urunk iránti hűsége. Az apostoli tanácsnak része még, hogy *“viselkedjünk bölcsen a kívül állók iránt”* (5.v.), és éljünk a kedvező alkalmakkal! Mindezek után szól a bölcs beszédéről, ami mindig *„kedves, sóval fűszerezett”*.

Fontos szerepet szánt e két jelzőnek Pál (*„kedves”* és *„sóval fűszerezett”*); ilyen beszéddel tartozunk most is mindenkinek, és ilyen a helyes felelet. Az első (*charis*) olyan készségről szól, amiben jó szándékot és figyelmességet érzékel a hallgató. Nincs benne ítélkezés, sem lenézés, viszont megnyerő. Ha beszélgettél már valakivel, aki csak fújta a maga igazát, mintha azon múlta, hogy többre tartod, vagy nem, akkora *„kitálatásra”* nem szívesen emlékezel. A parttalanság fegyelmetlenség. Nem *„kedves”*, mert nincs tekintettel másra; beszédözönrel leplezi – sikertelenül – a baját. Ki nem hallott még olyat, aki a kedvességet összekeveri valami másval, azt remélve, hogy közelebb kerül a Jézusa is a másikhoz, ha ő közönséges, netán csúnya szavakkal él. A *„kedves beszéd”* sosem taszít, de mindig szelíd és mértéktartó. Továbbá, a sóval fűszerezés sem fogás a másikon. A só sokféle hasznát nem kell itt végig mondani: a lényeg most az, hogy ízesítsünk vele!

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

1700 éves a Niceai Zsinat, hitvallás

Gyülekezeti beszámoló:
Venice, Melbourne

Gyermektáborozás Rámában

A Baptista Árvaház Története (16)

Nem tudjuk, mikor jön - kottás ének

† Szűcs Jenő, † Horváth Irma

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

*Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GEZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

**A szerkesztő bizottság a
 mindenkori elnökség tagjai**

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
 2306 David Ave.
 Parma, OH, 44134
 zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

Ha a hőmérő higanyszála nem is utal erre, a naptárunk, leveleink dátuma, újságunk fejléce szeptembert mutat. És persze a gyermekeink, unokáink öröme meg duzzogása a korán kelés, az iskolába készülődés miatt, egészen biztos jele annak, hogy itt az ősz. Vége van a nyárnak, pihenésnek, szabadságnak (már akinek volt meg lehetett); jó volt. És jó lesz újra kezdeni egyet-mást. Egy kicsit az iskolába vagy egyetemre induló gyerekekhez, fiatalokhoz igazodva indul-mozdul az élet, más területeken is. Mintha új év lenne, újat kezdünk, vagy sokszor újra kezdjük, újra indítjuk programjainkat.

Kegyelmi ajándéknak tartom azokat az alkalmakat amelyek az újakezdés lehetőségét hozzák magukkal. Ilyen az ősz is. Imádkozunk gyermekeinkért, amikor (újra) nekiindulnak a tanévnek, és mi magunk is keresünk és kapunk új kihívásokat. Gyülekezeteinkben is. A vasárnapi iskolák is ilyenkor kezdődnek meg, gyakran új programokat indítanak meg lelkipásztoraink. Lehet, hogy legalább újévig sikerül kitartanunk, haladunk velük; s akkor megint kapunk egy kegyelmi lehetőséget a folytatásra.

Am, ha neked sikerül egyhuzamban, célegyenest haladni éveken, évtizedeken át – adj hálát érte, s ne vesd meg azokat, akik időnként elfáradnak, s szükségük van biztatásra, jótanácsra, új kezdésre.

Összmagyar lelkipásztor-családok találkozója. Amikor ezeket a sorokat írom, már javában készülődnek a MABAVISz vezetői a legközelebbi éves tanácskozásra, s az azt követő lelkipásztor találkozóra. Miután ezúttal augusztus utolsó napjaiban kerül sor erre, egy kicsit úgy tekintek rá, mint egy új kezdetre. Nem iskolaév, de egy új szolgálati időszak kezdődhet a lelkipásztorok, s a gyülekezetek életében is. Nem vagyunk egyformák, de a küldetésünk, szolgálataink azonos: Krisztus misszió-parancsának engedve hirdetjük az evangéliumot magyar népünknek – a világ számos országában. A mai lelkipásztor nem Mózes vagy Jeremiás, aki egy egész nép terhére hordozza vállán, legtöbbször egyes-egyedül, csak az Úrra számítva. Az evangélium hírnökei, az újszövetség munkásai (a lelkipásztoraink ilyenek) nem egyedül harcolnak. Szolgatársaknak nevezzük néha egymást, helyesen. Pálnak mindig voltak munkatársai, s amikor valami miatt magára maradt, alig várta, hogy megérkezzen hozzá Timóteus, vagy valamelyik szolgatárs. Megváltónk egyenként hívta el tanítványait, de a missziómunkát közösen kapták. Mai is ugyanígy van, személyre

szól a meghívása, kiválasztása, de közös a feladatunk. Az evangélium hirdetésének világraszóló munkáját elvégezni csak egymással összefogva tudjuk. A Mester mindig többesszámban beszél megbízásáról (pl. János evangéliumában 13-17r).

Olvasóinkat arra buzdítom, hogy rendszeresen imádkozzanak a lelkipásztorokért – nem csak a saját gyülekezetük pásztoráért! Most azért is, hogy ez a ritka alkalom, fenn a Hargita Táborban, áldások forrása legyen számukra, s majd a gyülekezetek számára is. Hadd törjön össze minden akadály a szolgatársak között – magyarországiak, erdélyiek, amerikaiak, kárpátaljaiak, vajdaságiak, felvidékiek – mindannyian magyarok vagyunk, s mindannyian ugyanannak a megbízó Úrnak a szolgálói. Lehetnének egyek is, különbözőségeink ellenére.

A várva-várt ébredés, megújulás kezdődjön el a lelkipásztorok között, s folytatódjon majd gyülekezeteinkben is!

Ez a harmadik ilyen találkozó. Félix-fürdőn (2009) és itt a Hargitán (2014) találkoztunk, magyar baptista lelkipásztorok, családtagokkal együtt. Azokon feleségemmel együtt ott lehettem én is. Ezúttal az olvasókkal együtt imádkozom az alkalom áldásaiért - beleértve azt is, hogy az ott lévő feleségek és gyermekek is bő áldásban részesüljenek. (szerk)

**American Hungarian Baptist
 Convention of North America, Inc.
 Circle of Friends Donations received
 January through September 2025.**

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Gizella Toth, Venice, FL. \$25; Emese Szenohradzki, Las Vegas, NV. 50; Bela Marosi, Orlando, FL. 25; Laszlo Novak, Plymouth, ME. 75; George Gancsos, Hawthorne, NJ. 100; First Hungarian Baptist Church, Melbourne, AU. 130; Alexander Torma, Montaque, NJ. 100; Alexander Kiss, Parma, OH. 25; Judith Sinn, Lincoln Park, MI. 30; Istvan Szabo, Murfreesboro, TN. 100; Rev. Istvan Gergely, New York, NY. 100; Robert Boda, Independence, OH. 100; Bela Fur, Southgate, MI. 100; Karoly Fulop, Cleveland, OH. 100; Jonathan Kovacs, Southgate, MI. 20; Rev. David Szucs, Alhambra CA. 100; Rev. Attila Kulcsar, Venice, FL. 100; Rev. Daniel Pusok, Toronto, Can. 100Can.; Istvan Bakai, Toronto, Can. 100Can.; Roland Krasznai, Kelowna BC. 130Can.; Tamas Csercsa, Toronto, Can. 150Can.

Total \$ 1,597.00

*Thank you for your faithful support
 Jozsef Kovacs Treasurer*

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

KEDVES, SÓVAL FÜSZEREZETT BESZÉD

folytatás az 1. oldalról

Ügyeljünk arra, hogy a hallgató érzékelhesse: beleadtunk mindent; amit tehetünk megteszünk a helyes feleletért, mert méltányoljuk őt, a kérdezőt, és mert számunkra az evangélium ügye ennyire fontos. A hitünket vallva, mi nem egy hitvallást mondunk fel, hanem bizonyosságot adjuk annak, hogy Jézus követői vagyunk, és nagyon jó így élni. Amikor a személyes meggyőződésedből kínálsz ízelítőt egy másik embernek, akkor „sóval fűszerezel”. Azt kínálsz, ami téged boldogít. Jó ízű az ilyen beszéd, vitatkozni se szoktak rajta. A sóval fűszerezett feleleten a só hatása érződik, nem valami másé. A beszéd megspékelhető sok mindennel, de az ízek sokfélesége nem mindig kíváncsú az egytől ételben sem. Ami engem illet, én szívességnak tartom, ha a kérdésemet komolyan veszi a beszélgető partnerem és nem azt fitogtatja, hogy még mi minden másról szorulok okításra. Szóval, hallgassunk Pálra, olvassuk az írásait és tanuljunk tőle! Jó tanítványa lett az Úrnak, pedig ő sem úgy kezdte...

Kérjünk Istentől kedves, „szózt” beszédben is megnyilvánuló bölcseséget!

Novák József

AZ ÉN LELKIPÁSZTOROM

"És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék." (1Kor 19,32)

Járosi Andornak

*Láttam az Igét sas-szárnyon repülni,
Elzúgni izzó Illés-szekeren, -
Dóm-lelkek pillér-berkeit bejártam,
Testté az Ige mégse lett nekem.
Gyönyörködni jártam a templomokba,
Mint hangversenyekre, tárlatokra,
A lelkem minden szent beszéd után
Csak muzsikával, képpel lett tele,
A nagy poézis fergeteg-szele
Az építő szó boltíve alól
Süvöltve tört ki, s úgy markolt belém.
Csak ezt lestem, csak erre vártam én.
Égett a szívem pogány csipkebokra,
Szent szél szította szándéktalanul, -
A láng szomjazta a forgószélet,
S a tűzből született egy költemény
A "Christi imitatio" helyett.
Jöttek ragyogó s zordon vértetben,
Jöttek óriás prédikátorok,
És ostromoztak, és égbe ragadtak, -
Csak ezt a szócskát: "én bűnös vagyok",
Nem bírták velem úgy értetni meg,
Ahogy Te tetted, én "kicsi papom",
Általad lett a templom menedékem,*

*És vigasztalásom és otthonom.
És Te tetted, hogy megértettem én,
Hogy mégis több az Evangélium,
Több, mint a leggyönyörűbb költemény.
És Te tetted, hogy fordulok magamba,
S a szent vacsora után legalább
Jobban vigyázok a tettemre, szavamra.
Te tetted, hogy türelmesebb vagyok,
Tudván: nagy dolog a kicsi dolog.
Ledobhatatlan keresztem alatt
- Ezt is Te tetted - már meghajolok.
Te tetted ezt, - bús nevelő-évek,
Szakadások, törések, temetések
Csupán a segítségére siettek.
És látod, látod: ezt ismét Te tetted,
Hogy bennem lassan életté remegnek
A szók: "Kegyelem és békesség nektek."*

Reményik Sándor

HITÜNK, REMÉNYÜNK HORGONYA

„Lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya.” (Zsid 6:19)

*Élet tengerén úszik hithajód,
Ám ha vihar tör ki, tart-e horgonyod?
Hogyha zúg a szél,
És a szíved fél,
Jézus jól lát, érti Ő bajod!*

*Kar: Hit által lehet ily horgonyunk,
Van Megmentőnk, el nem pusztulunk!
Szeret minket, ez nem változik,
Rólunk soha el nem feledkezik!*

*Ez a hithorgony el nem sodródik,
Jézus szavában jól megkapaszkodik.
És a kábelek
Szívéből jönnek,
Szívem szívével összekötik.*

Kar.

*Hogyha rám törne páni félelem:
Zátanyokon zúgom össze életem!
És ha köd takar,
Ádáz a vihar,
Bátorító szót küld Ő nekem.*

Kar.

*És ha egy nap majd zörget a halál,
És a dermedtség, jaj, akkor rám talál!
Ez a reménység
Lesz majd békesség:
Mennykapunál engem Jézus vár!*

Kar.

*Bár a sötétség mély, sűrűsödő,
Lassan feltetszik az égi kikötő,
Bárkánk partot ér,
Utunk véget ér,
Békés, boldog lesz ott a jövő!*

Kar.

*Priscilla J. Owens, ford: Anna
Piroska Williams. Dallam: W. J.
Kirkpatrick Kotta és hanganyag:
<http://www.hymntime.com/tch/non/hu/h/i/t/u/hitunk.htm>*

TITKÁRI JELENTÉS

elhangzott a 117. közgyűlésen

"Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek." 2Kor 9:8

Naponként érezzük, hogy az **ÚR Jézus kegyelméből élhetünk** és hogy mennyire szükségünk van erre szüntelen. Ő tart meg bennünket, szolgálatunkat, őrzi gyülekezeteinket, szövetségünket, nem a mi erőnk és ügyességünk. Nem a mi érdemünk, egyedül az Ő kegyelme, hogy vagyunk, és itt vagyunk.

Azért imádkozom, hogy Mennyei Atyánk árássa ránk az Ő kegyelmét Szentlelke által, hadd legyenek megtérések, megerősödések, új szolgálattévők, legyen ébredés és áldott növekedés. Hadd töltse be öröm a szívünket, életünket, gyülekezeteinket és Szövetségünket teljesen és bőségesen. Szánjuk oda magunkat és mindenünket, amink van a Krisztusnak való szolgálatra. Hiszem, hogy áldás lesz rajta, és az Úr megsokasít bennünket.

Miközben szövetségi titkárként tartom a kapcsolatot gyülekezeteinkkel, lelkipásztorainkkal, az Úr különösen a szívemre helyezte az utóbbi időben a fiataljainkat. Úgy érzem, továbbra is mellettük kell állnom. Szövetségünkben kimondott alapelv, hogy ők nagyon fontosak számunkra, hiszen nemcsak övék a jövő, hanem Istenünk kegyelméből, most ők a jelen is közösségünkben.

Szükséges, hogy valóságosan érezzék szeretetünket, támogatásunkat, amint bevonjuk őket a közösség életébe, a szolgálatba. Sokkal többet jelent ez, mint teret engedni nekik; fontosabb mint a generáció váltás, vagy staféta átadás. **Ez közös szolgálatot, közös munkálkodást, közös megújulást jelent.** Sokat kell ezért tennünk, vállalnunk, és természetesen nekik is. Azt akarjuk, hogy gyülekezeteinkben érett, megalapozott szolgálattévők nőhessenek fel, akik örömmel, hűségesen és megbízhatóan végzik a szolgálatukat. Nagyon fontos, hogy jó példával járjunk elől ebben. Nyilván könnyebb lenne azt mondani, hogy "Itt van, csináljátok most már ti, aztán majd meglátjátok", de mennyivel nagyobb áldást jelent az az alázat és odaszánás, hogy: "Gyertek, csináljuk együtt, vállaljuk értetek a felelősséget, mert szívünkben vagytok és szeretünk benneteket".

Ezért szívem-lelkem teljes szeretetével és megbecsülésével az idősebbek iránt,

szeretnék most velük együtt, nyilvánosan odaállni a fiatalabbak mellé, és ígéretet tenni, hogy minden lelki ajándékkal, teljes erőmmel és egész szolgálattal eszköz akarok lenni, hogy benneteket drága gyermekeink, használni tudjon az ÚR mindabban, amit felőletek eltervezett. - Amíg Mennyei Atyánk tart és erőt ad, mindig szeretetteljes, imádságos segítséggel itt vagyok veletek, és teljes szívvel vállallak benneteket, mint munkatársaimat az Úr szolgálatában.

Mindezt azért teszem, mert hiszem, hogy az Úr kegyelméből, reményteljes jövőt ad és csodálatos dolgokat készít Szövetségünk életében; fiaink, unokáink megláthatják ezt - és én is részese akarok lenni ennek.

Ez évi jelentésem folytatásaként **magasztalni szeretném az Úr Jézust az Ő drága népéért, amelyben szolgálhatok, itt Észak-Amerikában.**

Amint betekintünk gyülekezeteink életébe, a korábban leírtak fényében, szeretném ráirányítani figyelmünket az Úr csodálatos munkájára, közösségünkben:

Alhambrába 2024. október 12-én új lelkipásztor család érkezett, Szűcs Dávid testvérék személyében. Imameghallgatás, különleges öröm és áldás ez. A gyülekezet élete frissül, újraindultak a hétközi alkalmak, a gyermekfoglalkozás és az énekkar szolgálata is. A hétközi alkalmak és az istentiszteletek, valamint a „kopogtató” (Novák József tv. programja) online is elérhetők, így a közösség a fizikailag jelenlévők létszámánál sokkal többek felé szolgál. Az Imaházuk pedig két másik közösségnek is otthont ad.

Chicago létszámban ugyan nem tartozik a legnagyobb gyülekezeteink közé, de hűségesen munkálkodnak és sok szép ünnepi alkalmat kaptak az Úrtól. Részüik lehetett gyermekbemutató, valamint bemerítés örömeiben is az elmúlt évben, többször fogadhattak vendégeket, és a technika segítségével rendszeresen kap-

csolatot tartanak a távoli estvéreikkel is, szolgálva az evangélium terjesztésében.

Clevelandban szépen növekszik a következő ifjúság, amint ezt az őszi konferencián is láhattuk, gyarapodik a gyülekezet, és erősödtek a szolgálatok, vendég szolgálattelvőkkel is. Újra működik az énekkar, a dicsőítő csoporttal és a fiatalokkal együtt, valamint az imaház is szépül. Külön öröm, hogy március 16-án bemerítési ünnepély is lehetett a tavaly szeptemberben 125 éves magyar missziós évfordulót ünneplő gyülekezetben.

Detroitban szolgálatok, családi- és gyülekezeti ünnepek sora jellemezte az évet. Együtt adott hálát a családias közösség házassági évfordulók, gyermekszületek, eljegyzés, és egyéb fontos mérföldkövek alkalmával. Fiataljaik egyre aktívabb részt vállaltak a közösség életében, a szolgálatban és a szövetség ifjúsági munkájában. Jó volt látni ezt a tavaszi ifjúsági konferencián is. Az énekkar és a zenekar szolgálata mellett, énekvezető csoportot is szeretnének indítani. Fontos imatéma, hogy az ÚR adjon újabb családokat a gyülekezetnek.

Melbourne van a legmesszebb, de lélekben mégis közel. Testvéreink bár nincsenek sokan, alkalmukat rendszeresen megtartják és közvetítik is az Interneten. Ebben nagy segítséget jelent az a két fiatal, akik a zenei és egyéb szolgálatokban is részt vállaltak.

New-York nagyvárosának forgalmas utcáján szépen növekedik a gyülekezet és az ifjúság. Szolgálunk, misszióznak a szövetség fiataljaival együtt, és van aki elhívást is kapott a lelkipásztori szolgálatra ebben az évben. A gyülekezet néha hátrahagyva a nagyváros zaját, szabadtéri alkalmat vagy csendes hétvégét tart. Sokféle misszió munkában vesznek részt, sokakat elérnek az örömműzenettel és a gyermek áldás örömeit is megtapasztalhatták az elmúlt évben.

Torontó továbbra is Szövetségünk egyik legnagyobb létszámú gyülekezete (a New-York-i mellett). Áldásos missziót végeznek a gyermekek, fiatalok felnőttek és idősök között egyaránt. A gyermekek és az ifjúság itt is szépen bekapcsolódik a gyülekezet életébe, munkálkodásába. A gyülekezet két bemerítési ünnepélyen is örvendhetett, ahol 11 fehér ruhás vallotta meg Krisztusba vetett hitét. Gyermekek bemutatás is volt két alkalommal, a sokféle ünnep és különleges alkalom sorában, melyeken keresztül, a virtuális tér segítségével is igénybe véve, több mint ezren tekinthetnek bele az evangélium üzenetébe. Az imaházukban pedig egy másik gyülekezet is évek óta otthonra talált.

Veniceben sok az idős, mégis ők a legfiatalabb gyülekezet. Minden vasárnap látható szolgálatuk az Interneten és aktívan misszióznak a floridai magyarság körében. Fiataljaik énekelnek, a közösségben kiscsoportos alkalmak működnek rendszeresen, és Sarasotában is jelen vannak, misszióznak. Isten kegyelméből, bemerítési ünnepély és menyegző is volt a gyülekezetben az elmúlt évben. A többi gyülekezettel együtt részt vettek a Női Konferencián és a Youth Retreat-eken, áldást kapva és áldásul szolgálva.

Ehhez a ponthoz érve, titkári jelentésem során szeretném elétek hozni szívem másik nagy ügyét és imádságát: **Hol lesz a következő gyülekezet?** Mi a helyzet a misszióval, a szórvánnyal?

Engedjétek meg, hogy ismét megerősítsem a múlt évi felhívást: Lelkipásztorként és titkárként úgy látom, hogy a közeljövő legfontosabb feladata a szórványmisszióban való megerősödés, új missziós állomások létrehozása és gyülekezetek plántálása - főként az USA déli államaiban és Kanada nyugati részén, ahol jelentős számú magyar és egyre több testvérünk is lakik. Ki akar jönni, ki akar ima támogatás lenni ebben a szolgálatban?

Végezetül ezévi titkári szolgálatom néhány fontosabb eseményéről: Szövetségünk hivatalos bejegyzése erre az évre is frissítve van. Az elnökségi ülések és az évközi gyűlés jegyzőkönyvei elkészültek, hasonlóképpen a Közgyűlési Jegyzőkönyv a bizottságok 2024-25 évi munkájáról. Az alhambrai lelkipásztor meghívásával, beiktatásával kapcsolatos hivatalosan igazolások, ajánlások rendben megtörténtek. Továbbra is kapcsolatot ápolunk a MABAVISZ tagszövetségeivel, és az „otthoni” valamint az „itthoni” közösségekkel egyaránt, segítve őket a misszióban, küldetésük betöltésében.

Ha valami jót tudott elérni az Úr velünk, bennünk és általunk, azért egyedül Ővé a dicsőség. Ő visel gondot, Ő választ ki, Ő hív el, Ő tesz alkalmassá, Ő szentel meg és Ő vigyáz ránk a szolgálatban. Ő tesz áldottá és gyümölcstermővé a Jézus Krisztus dicsőségére.

(Titkár testvér végül, összegezve, beszámolt a gyermekszületekről/bemutatókról, a bemerítésekről/gyülekezethez csatlakozásról, néhány fiatal gyülekezeti szolgálatba állásáról, házasságkötésekről és a „célbaérésekről.”) (rövidítve)

Huli Sándor titkár
RAMA Tábor – 2025. július 5.

A NICEAI EGYHÁZ ÉS A HITVALLÁS TÖRTÉNETE

- befejező rész -

Daniel Silliman írása nyomán
(Christianity Today)

BIRODALMAK EMELKEDESE ÉS BUKÁSA

A történelem haladt tovább. Nehéz idők jöttek. Egy földrengés elpusztította azt az első templomot, és a megemelkedett tő ellepte a romokat. Egy török muszlim herceg 1075-ben meghódította a várost, nagyot harapott a Bizánci Birodalomból, és megalapította saját, szunnita muszlim államát, amelyet „Római Szultanátusnak” nevezett.

A keresztések néhány évtizeddel később visszafoglalták Nikaeát a kereszténység számára. De ezután a nyugati keresztények harcoltak a keleti keresztényekkel. Az egyik keleti keresztény szövetségzett egy másik római szultánnal, hogy egy új birodalmat, a Nikaeai Birodalmat hozzanak létre. Ez három generáción át fennmaradt, mielőtt végleg szétesett volna.

Amikor az oszmánok 1331-ben elfoglalták Nikaeát, Íznikre változtatták a nevét. Elfoglalták a Hagia Sophiát, és mecsetté alakították.

„Uram, segíts” – írta egy keresztény a város falára. A szöveg folytatásából még ez is olvasható: s

Az Íznikben élő keresztények továbbra is kitartottak a hitük gyakorlásában. Az Oszmán Birodalom némi mozgásteret hagyott a kisebbségi vallásnak.

Aztán következtek a 20. század eseményei. Az oszmán kormány az első világháború befejezésével összeomlott, és a görögök sereget küldtek a Bizánci Birodalom területének visszaszerzésére. A török nacionalisták erre fellázadtak. A visszavágásban a fiatal törökök elkezdtek üldözni a keresztényeket is. „Eljött az ideje, hogy megtisztítsuk tőlük a földünket!” – skandálták. 1920 augusztusában legyilkolták a keresztényeket.

A görög hadsereg három héttel később érkezett meg. Egy katona azt írta naplójában, hogy amikor áthaladtak a városon, a keresztény negyed „rémszítően csendes” volt. Aztán megtalálták a holttesteket. „Fejeket, végtagokat és más testrészeket láttunk szétszórva mindenfelé” – írta a katona. „Három kútra találtunk, amelyeket megtöltöttek a holttestekkel. Egy barlangban 400 különböző korú keresztény holttestére leltünk. Különböző módszerekkel végeztek velük. Menekülni szerettünk volna, mert széldültünk, hányinger kínzott bennünket a pusztítás látványától.”

Ernest Hemingway a Toronto Star tudósítójaként írta a törökországi állapotokról: „Mindenhon menekülőket látok”. A háború végén, 1923-ban az új török állam 1,2 millió keresztényt deportált Görögországba.

Ma Törökországban körülbelül 300 ezer keresztény él. A keleti ortodoxok mellett kb. 8-10 ezer lehet az evangélikák száma, de Íznikben egy sem él.

A Kurtulus nevű (Üdvösség) török gyülekezetplántáló hálózat az elmúlt 30 évben több mint 50 evangélikál közösséget alapított országszerte – mondta İhsan Özbek igazgató a Christianity Today-nek. Szerinte, senki sem beszél arról, hogy megpróbálnának Íznikben is plántálni egyet.

„Nehéz lenne” – folytatta – „Íznik egy nagyon konzervatív kisváros. Az emberek ellenségesen viszonyulnak a keresztényekhez. Évtizedek óta hallják a keresztényellenes propagandát – »a keresztények nyugatiak«, »ártani akarnak az országunknak« és ehhez hasonlókat.”

A törökországi evangélikák ennek ellenére szeretettel tekintenek Íznikre, mondta Özbek. Ott írták a hitvallásukat. A hitvallás pedig Jézusról szól – arról, hogy ki ő, és hogy milyen Isten ő.

JÉZUS TOVÁBBRA IS HŰSÉGES

Törökország evangélikál hívői tudják, hogy Jézus továbbra is keresi és megtalálja az elveszetteket, ott is, ahol az egyház megszűnt létezni.

Özbek maga egy buszon találkozott Istennel. 1982-ben történt: fényt látott és egy hangot hallott, ami ezt mondta: „Én vagyok a te Istened”. Hamarosan kapott egy Bibliát, és amikor olvasni kezdte, meglepődött, hogy ugyanaz a hang szól az Újtestamentumból is hozzá. Levelet írt a Török Biblia Társaságnak. Sok kérdése volt hozzájuk, mondta, hogy szeretné még jobban megismerni „a Világosságból fakadó Világosságot, amely

nem született, aki teremtett.”

Örömmel tölti el, hogy a világ minden tájáról érkező keresztények 1700 év múltán is tudnak a niceai zsinatról, és követik a hitvallást. A török emberek vendégszeretők, mondja, és szívesen mutatják meg a turistáknak kultúrájukat, művészetüket, ételeiket és történelmüket. Özbek reméli, hogy az oda látogató keresztények keresik azt az egyházat, amelyik már nincs és imádkoznak azért, amelyik él és élni fog.

„Köszönöm, hogy gondolt Törökországra” – mondta nekem. „Imádkozzál értünk, hogy bátrak legyünk megosztani a hitünket másokkal.”

(kép kredit: Evlelkész Podcast)

A NICEAI HITVALLÁS SZÖVEGE

Hiszek egy Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak teremtményében.

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idők kezdete előtt.

Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten valóságos Istentől.

Született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű és minden általa lett.

Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből.

Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett.

Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették.

Harmadnapra feltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, de újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat, és országának nem lesz vége.

Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit éppúgy imádkunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút, Ő szólt a próféták szavával.

Hiszek az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházban.

Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.

VENICE, FLORIDA

Venicei gyülekezeti beszámoló

Mozgalmas volt a Nyitott Biblia Gyülekezet életében az utóbbi időszak! Hála Istennek, hogy hűséges szeretete és kegyelme körülvesz bennünket minden nap és erőt ad a lelki munka végzéséhez itt, Venice és környékén.

Szücs Dávid lelkipásztori felavatása után, lelkipásztorunk együtt volt a Szövetségünk lelkipásztoraival a csendes napokon, amely magába foglalta a Phoenix, Arizona magyar ajkú testvéreinkkel tartott istentiszteleti alkalmat is. Lelkipásztorunk korábban indult haza és egész éjjel utazott annak érdekében, hogy megérkezzen és részt vegyen a Sarasotai Magyar Fesztiválon.

A *Sarasotai Magyar Fesztivál*, ami a tavaly őszi elmaradt, május 3-4 között volt megtartva. Gyülekezetünk ebben az évben is szponzorként volt jelen. Sátorunknál többekkel beszélgettünk és imádkoztunk és sikerült sokaknak ingyen adni magyar nyelvű Bibliát is. Vasárnap, a Nyitott Biblia Gyülekezet istentiszteletével kezdtük a Fesztivál Programját. Hála Istennek azért is, hogy azok közül, akikkel a fesztiválon első alkalommal találkoztunk, már többen eljötték a vasárnapi istentiszteleteinkre.

Május 29-én, *Kulcsár Dávid* ballagását ünnepeltük. Dávid hűségesen szolgál gyülekezetünkben. Minden vasárnap ő kezeli az énekek vetítését, valamint az istentiszteleteink élő közvetítését is a Facebookon. Augusztustól a *Florida Institute of Technology* egyetem (Melbourne, FL) fogja elkezdni a Repüléstechnika Mérnöki (Aerospace Engineering) tanulmányait. Imádkozunk, hogy a jó Isten rendeljen ki valakit, aki majd tovább fogja végezni Dávid munkáját a gyülekezetünkben.

Június 15-én, vasárnap délelőtt, az apák napi Ökumenikus Istentiszteletünkön *Huli Sándor detroiti lelkipásztor* hirdette Isten Igéjét a Venice-i Magyar Házunkban. Testvérünk a tékozló fiú történetén keresztül hirdette az Evan-

géliumot! Az Atya türelmesen és kitartóan várta haza a fiát, aki elment otthonról. Mennyei Atyánk is ugyanígy várja haza azokat, akik elhagyták Istent, de megtérnek és visszaszajónnek Hozzá. Az apa nem dorgálta meg a tékozlót, hanem tárt karokkal visszafogadta és ünnepet hirdetett! Isten ugyanezt tette velünk is Jézus Krisztuson keresztül! Istentiszteletünkön jelen voltak olyanok is, akik Detroitból, New Yorkból, Texasból, Brüsszelből és Magyarországról voltak látogatóban.

Ugyancsak június 15-én, délután négy órakor került sor *Tölgyes Ábel és Kulcsár Nicolette (Nikki)* menyegzőjére is. Hálát adtunk Istennek, hogy két hívő fiatal egymásra talált. A házasságkötési istentiszteletet *Glen Rowden lelkipásztor* kezdte el, aki Ábel itt-tartózkodása alatt a barátja lett; ő is az Egyesült Államok hadseregében szolgált. A házassági fogadalmat *Kulcsár Attila lelkipásztor* vezette le. Ezt követően, a vőlegény édesapja, *Tölgyes Tibor*, a menyasszony édesapja, *Kulcsár Attila* és a menyasszony nagytatája, *Kulcsár Sándor*, kézrátétellel imádkoztak az ifjú párért. Korábban, május 23-án, a menyasszony barátnői és a Nyitott Biblia Gyülekezet látogatóinak a hölgyei együtt ünnepeltek meg a menyegzőre való felkészülést és kívántak sok boldogságot Nikki számára. Gyönyörű alkalom volt!

Következő héten, június 17-20 között, *Vakációs Biblia Hetet* tartottunk a Venice-i Magyar Házunkban. Atlantából a Dunwoody Baptista Gyülekezet ifjúsá-

ga *Derrick Milner* ifjúsági pásztor (*Kulcsár Laura* férje) vezetésével szolgáltak közöttünk. A hét témája: „*Szabadulás a Hétköznapi Életről a Rendkívülibe*” volt. A Bibliai történetek: Jónás kiszabadul a cethal gyomrából, Dániel kiszabadul az oroszánok verméből, Péter kiszabadul a börtönből és Jézus kiszabadul a sírból, a kinti és benti játékok, az éneklés, nasizás és kézműves dolgok mellett gyakorlati segítséget is nyújtottak. Kigymólták a Magyar Ház körüli virág ágyásokat, és új mulcsot tettek le. Ajándékot is hoztak: egy több ezer dollár értékű hinta szettet, amit gyönyörű csapatmunkával össze is szereltek a Magyar Ház udvarán. Az alkalmakat követően minden este kimentünk az óceán partra, és áhítatot, dicsőítést, valamint istentiszteletet tartottunk. Csodálatos volt látni ezeket a fiatalokat!

Június 22-én, a Vakációs Biblia Hetet egy istentisztelettel zártuk, ahova meghívtuk a résztvevő gyermekeket és szüleiket. Istentiszteletünkön a gyermekek előadtak egy pár éneket is, amit a héten tanultak. A dicsőítést az Atlanta-i fiatalok vezették, a prédikációt pedig vezetőjük, *Derrick* végezte. Érdekes módon, ő is a tékozló fiú történetéről szólt, de egészen más szempontból. Ha úgy érzed, hogy nem vagy elég jó, nem felelsz meg, ne csüggedj el. Isten szeretete úgy fogad el téged, ahogy vagy. A Mennyei Atya úgy vár téged vissza, ahogy vagy! Nem azért szeret téged, mert megfelelsz az Ő elvárásainak, hanem azért, mert Jézuson keresztül megkegyelmez és szeretetével eláraszt. Biztatta a hallgatókat, hogy ha még nem fogadták el az Úr Jézust, akkor tegyék meg minél hamarabb, és fogadják el az Istennel való kapcsolatot ajándékát!

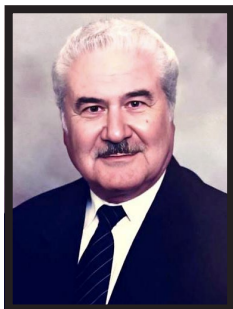
MELBOURNE

Jelentkezés a Dél Keresztje alól

SZÜCS JENŐ 1928-2025

Szücs Jenő testvér temetése

Gyülekezetünk korábbi vezetőjét és diakónusát, **Szücs Jenő** testvért 2025. május 6-án az Úr elszólította e földi létből. Testvérünk 96 éves korában költözött el az örökkévaló hazába. A gyászistentisztelet május 22-én volt megtartva a Tobin Brothers Currents of Life Kápolnában. A végtisztességet nyilvánító ismerősök és gyülekezeti tagok számára **Horváth Ferenc lelkipásztor** hirdette Isten igéjét a Zsid 13,7-8 alapján arról, hogy ne feledkezzünk meg vezetőinkről, akik Isten igéjét hirdették nekünk, hanem figyeljünk életük végére, és kövessük hitüket. A gyászistentiszteleten **Katona Lajos testvér** megemlékezett arról az időről, amikor Szücs testvérék Melbourne-be érkeztek. **Balla Ferenc** szavalt és az istentiszteleten alkalomhoz illő énekek hangzottak el. A nyitott sírnál – a Springvale-i Botanikus temetőben – a feltámadás tényéről és a Megváltóval való végső találkozás bizonyosságáról szólt a rövid igei üzenet.

Szücs Jenő testvér életrajza

Szücs Jenő 1928. június 22-én született Gertenyesen, a Bánságban, Erdélyben, **Szücs István és Zsófia** második gyermekeként, 3 gyermek közül. Gyermekkorát Gertenyesen töltötte, ott végezte el a kötelező 7 osztályt. Azt követően kereskedelmi technikumot végzett, ahol a könyvelési szakot választotta, melyet kitűnő eredménnyel zárt. Szülei már gyermekkorától rendszeresen vitték az 1927 karácsonyán megalakult gertenyesi magyar baptista gyülekezetbe, ahol gyermekként és serdülő ifjú-

Nagyon hálások vagyunk, hogy meg tapasztalhattuk Isten kegyelmét, és ilyen gazdag időszakon vagyunk túl. Kérünk, hogy imádkozzatok a Nyitott Biblia Gyülekezetért, és az itt folyó lelki munkáért. Szeretnénk több fiatal családot elérni a Jézus Krisztus hozta örömhírrrel, és hatékonyan végezni azt a munkát, amit Isten reánk bízott.

Kulcsár Attila

ként aktívan részt vett a gyülekezeti élet minden területén. Bemerítésben 1947 nyarán részesült. Zsófia húgával együtt merítkeztek be a Berza folyó vizébe.

1954-ben házasságot kötött **Juhász Erzsébet**tel, az aradi baptista gyülekezet tagjával. Házasságkötésüket követően Gertenyesen laktak, majd Aradra költöztek, ahol három évig éltek, azt követően Nagyváradon folytatták életüket. Örömmel vettek részt a nagyvárad gyülekezeti életben, a szolgálatban. Életük nagyvárad idősza ugyanakkor megpróbáltatásokkal telt. Feleségének, Erzsébetnek enyhe betegségét egy hanyag műtéttel tetőzték, amely majdnem az életébe került. Ezt követően, az orvos azt ajánlotta, hogy költözzenek külföldre, gyógykezelés céljából. Sok viszontagság után, Jugoszlávián és Ausztrián keresztül, 1983-ban az ausztriai Melbourne városába érkeztek.

Beépültek a gyülekezetbe, mindketten szolgáltak az énekarban. Jenő testvér igei szolgálattal lett megbízva, majd 1999-ben diakónussá lett avatva, **Nemes László testvér** lelkipásztorsága idején. Több éven keresztül volt a gyülekezet vezetője.

Életének utolsó éveit, előbb feleségével együtt, az utolsó két évet pedig özvegységében, az Árpád Otthonban töltötte. Amikor csak lehetőség volt rá, még az utóbbi években is látogatta a gyülekezetet, sőt, a szolgálatra is kész volt.

Jenő bácsi szép kort kapott Istentől ajándékba: másfél hónap híján, 97 évet. Ebben a több, mint 96 évben, hitben élő, próbákban kitartó, hűséges férj, munkáját megbízhatóan és pontosan végző ember volt. A gyülekezetben szolgálatkész, felelősségteljes, példás életű vezető volt. Hisszük, hogy jutalmát megkapja Istentől, az Úr Jézus Krisztusba vette hitéért, és az Urért és a gyülekezetért végzett szolgálatáért.

HORVÁTH IRMA 1942-2025

Horváth Irma temetése Nagyváradon

Megrendült a szívünk, de elfogadtuk Isten akaratát, amikor arról értesültünk, hogy édesanyámat, **Horváth Irma testvérnőt** az Úr 83 éves korában, 2025. június 3-án, Nagyváradon elszólította e földi

létből. A temetési istentiszteletre június 10-én került sor a nagyvárad Rulikowski temető városi ravatalozójánál. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára **Borzási Gyula** brassói nyugalmazott lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a Luk 19,10 alapján arról, hogy „*az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet*”. Román nyelven **Borzási István** krasznai lelkipásztor szólt Isten ígéből Luk 15,3-7 alapján. Az igei üzeneteket követően a nekrológot **Budai Lajos Dániel** nagyvárad lelkipásztor olvasta fel. A gyászistentiszteleten a nagyvárad 1-es számú gyülekezet énekcsoportja énekelt alkalomhoz illő énekeket. A nyitott sírnál **Borzási Pál** szilágyperecseni lelkipásztor hirdette Isten ígét Jn 11,25-26 alapján. A hantoláskor énekelt a gyülekezet énekcsoportja.

Horváth Irma rövid életrajza

Horváth Irma a Szilágymegyei Ipp községben született 1942. május 25-én, **Kása László és Borzasi Irma** második gyermekeként, egy 11 gyermekes családban. Legkisebb testvére csecsemő korában elhunyt, a többiek megérték a felnőtt kort. A gyermek Irma az általános iskolát szülőfalujában végezte. Fiatalon elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának és élete Urának, és ezt a döntését megpecsételte a bemerítés által a Berettyó folyó vizében. 17 éves korában Nagyváradon vállalt munkát különböző családoknál, házigazdónőként. Később a nagyvárad Arta cipőgyárban dolgozott cipőgyári munkásként, mintegy negyven éven keresztül, nyugdíjba vonulásáig. 1967. december 16-án házasságot kötött az Árpádról származó **Horváth Ferenc**cel, akivel Nagyváradon alapozták meg közös jövőjüket. Házasságukat Isten egy fiúgyermekkel, **Ferenc**cel áldotta meg. Férjével 51 és fél évet élt boldog házasságban, a jó Isten kegyelméből, férje haláláig. A nagyvárad 1-es számú magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt, valamint egy nagyon kedves, alázatos, szerény, bibliaolvasó, az Urat és családját szerető, hívő asszony. **Horváth Irma testvérnőt** gyászolják: *fia, Ferenc; menyje, Ildikó; unokája, Ádám; rokonai, ismerősei, és a nagyvárad magyar baptista gyülekezet testvérisége*. A viszontlátás reményével, emlékét szívünkben megőrizzük.

Horváth Ferenc lelkipásztor

Egypt's government threatens world's oldest monastery

By Jim Denison

St. Catherine's Monastery, 275 miles from Cairo in the depths of the *Sinai desert*, is the oldest continually inhabited Christian monastery in the world. Built at the foot of the mountain where many believe Moses saw the burning bush and subsequently received the *Ten Commandments*, it has served as a sanctuary of worship, refuge, and scholarship for more than 1,500 years.

I was privileged to visit the monastery some years ago, where I was deeply moved by the monks' passion for worship, community, and scholarship. They are stewards of some of the world's oldest biblical manuscripts, treasures they continue to study and make available to the world.

However, their future is now in peril.

In May, an Egyptian court issued a ruling that allows the state to control what is and is not allowed at St. Catherine's, stripping the monks of all legal authority. The government has already taken control over academic access to the site and continues to undermine its autonomy. With enough pressure, the monks may be forced to abandon the ancient monastery altogether.

Ironically and tragically, this oppression is being conducted in the name of religion. Egypt's Islamic government

is gradually subsuming non-Sunni religious institutions and refuses to shield *Coptic Christians*, churches, and homes from attacks. It also refuses to permit renovations of churches while pouring enormous sums into building and renovating thousands of mosques.

What is the essence of Christianity?

Oppressing Christianity in the name of religion is nothing new, of course.

Jesus' greatest persecutors were religious leaders convinced they were serving God by their actions. *Saul of Tarsus* was similarly certain that by persecuting Christians he was imprisoning heretics (cf. Acts 22:3–5). Jihadist Muslims see Christians as infidels who oppose the one true faith and must therefore be opposed in the name of Allah (cf. Qur'an 2:190).

However, we don't have to persecute the church to fall prey to the temptation of religion that competes against a genuine relationship with Jesus.

I'm old enough to remember a day when church activities consisted primarily of worship and Bible study. Then churches discovered that they could add buildings and programs to attract the community and hopefully attract them to the Lord. Gymnasiums, family life centers, children's and youth weekday activities, and need-based programs (AA, divorce recovery, and so on) proliferated. These strategies followed Jesus' example as he met felt needs to meet spiritual needs, healing bodies to heal souls.

Such programs can be effective ways to reach people who likely would not come to a worship service or a Bible study. I know of pastors and other Christian leaders who reached for Christ through softball leagues, sports programs, recovery groups, and similar ministries.

But the downside of the upside is that we can confuse activities at church with a transforming relationship with Jesus himself. Our *Great Commission* is clear and simple: the church exists to "*make disciples*" of Jesus by evangelizing the lost and equipping the saved (Matthew 28:19–20). If we do anything else, we can be many things—but we are no longer the church.

Our Lord was clear: "*Come to me, all who labor and are heavy laden, and I will give you rest*" (Matthew 11:28). Not "come to my teachings," or "come to my movement," or "join my church," but "*come to me.*"

Experiencing the risen Lord Jesus himself is the essence of Christianity.

Telling the Greatest Story

Mia Cuoto wrote, that "*we are made from stories.*" I believe this holds true for God has given us the greatest story, to tell and live. A story so wondrous that we tend to dismiss or disbelieve and yet God does not relent in telling it to us and inviting us into it. This story, the story of God recorded in his Holy Word, was the theme of this year's children's camp for the English group. Throughout the week, the children learned of how the Bible came to be, its relevance for faith, why and how is Christ at the centre of it, found within its pages, and how to read it. Beside lessons, there were activities such as the morning exercises, swimming in the clear waters of Lake Couchiching, as well as a workshop in magic. Time was also given for lively conversations during crafts, sports, water balloon exchanges and the nightly snack event after the evening devotional.

The more one makes the journey through life, the more one realizes the importance of stories, to identity. For we are not born in a vacuum but into a story, that of our family, church, culture, ethnicity. Stories shape our understanding of the world, of God, the Word become flesh, to give us his story, and we in turn share it, live it to others. The questions prompted by the children during the lessons inspire as well teach. For they are keen to learn, and do so more than we may think, especially the stories we display in our actions. A beloved hymn has as its refrain:

*I love to tell the story!
'Twill be my theme in glory
to tell the old, old story
of Jesus and His love.*

May we tell the story not just to our children or grandchildren but to a world that aches to hear the story of Jesus and his love.

iffj. Bákai István

**IF THE DEVIL COMES
TO YOU AND YOU GET
INTO AN ARGUMENT
WITH HIM, HE WILL
BEAT YOU; FOR HE IS
A VERY ANCIENT
LAWYER, AND HE HAS
BEEN AT THAT BUSINESS
FOR SO MANY AGES
THAT YOU CANNOT
MATCH HIM.
SEND HIM TO
YOUR ADVOCATE!**

SPURGEON

Gyermektáborozás, RÁMA 2025. július 7-13.

"Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: 'Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.'"
Lukács 18:16

A Torontói Gyülekezet azzal a reménységgel nyitja meg a Ráma tábor kapuit, hogy gyermekeink az Úr Jézus hívogató hangját meghallják. Öröm látni az új, kíváncsi arcokat és az ismerős, de egy évvel idősebb, visszatérő gyermekeket is, akiknek ezúttal még a kérdéseik is mélyebbek, mint ahogy megismertük őket egy évvel ezelőtt.

Sok öröm és jókedv kötött össze 60 gyermeket és 47 felnőttet, akik odaadónan szolgáltunk feléjük, tudva, hogy első sorban Istennek szolgálunk, az Ő országa építésére. Különösen szép hét volt ez, sok áldásban és tanításban volt részünk, amit lelkipásztor testvéreink adtak át nekünk: *Francois Boudreau, Tóth Krisztián* feleségével, valamint *Szűcs Dávid, Deák Zsolt, Ifj. Báka István és Püsök Dániel* családjaikkal együtt. Konyhás testvéreink tettek róla, hogy ne üres hassal, hanem finomabbnál finomabb ételekkel kényeztetve a tábori csapatot, megelégedetten hallgathattuk Isten üzenetét felénk. Mennyei Jó Atyánk pedig megóvott minket balesettől, betegségtől, és még az időjárás is javunkra fordította, hogy volt alkalom minden nap felfrissülni a tó vizében.

A reggeli áhítatok alkalmával, imával és lelkipásztor testvéreink biztatásával kezdtük a napot, lelkileg feltöltenek az az napi kihívásokra és feladatokra. Közülük csak két alkalmat említek meg. Az 1 Sámuel 16:1-ből *"...Töltsd meg olajjal a szarudat, és indulj!",* Deák Zsolt

beszélt arról, hogy mennyire fontos Isten beszédével felfegyverkezve végezni a ránk bízott feladatot. Szűcs Dávid a Jób 12:7-10 alapján pedig felszólított minket Isten dicsőítésére. Ahogy a természet felismeri teremtmőjét, a madár dalától a víz hullámaig, úgy az életünk is legyen egy magasztalás és hódolat a felé, aki bölcsen megalkotott minket.

A gyermekek érdeklődéssel várták az esti alkalmakat, amikor Francois Boudreau misszionárius lelkipásztor testvér, bűvész trükkökkel képletezve fordította le Isten üzenetét az ő nyelvezetükre. Egyik alkalommal, két korszó és egy virág által mutatta be Isten kegyelmét, hosszú türelését, és az Úr Jézus szeretetét felénk. Az egyik korszóban víz volt, a másikban pedig egy hervadozó virág, víz nélkül. Ahogy az egyik korszóból átöntötte a vizet az utolsó cseppig a másikba, a virág éledezni kezdett és felgyenesedett, párhuzamot vonva, hogy a mi életünk is ilyen, ha elfogadjuk Isten jelenlétét az életünkbe. Amikor a virág kókadózni kezdett, vette a korszót és még töltött bele vizet, újra az utolsó cseppig, amíg a virág ismét feléledt. Ezt megismételte néhányszor a gyermekek ámulatára, hiszen az a korszó, ami látszólag kiürült, nem szűnt meg vizet adni. Az a valóság, hogy még minket is, felnőtteket is elbűvölt. Milyen igaz ez, hogy az a felkaroló kegyelem ami egyszer megmentett minket, újra és újra meg tud eleveníteni, és az az örökké tartó, drága, végtelen szeretet, amivel az Úr Jézus átkarol minket, soha el nem fogy, hanem akkor amikor a legnagyobb szükségünk van rá, kiárasztja ránk!

2 Korintus 9:15 *"Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért."*

Kulcsár Ibolya (Torontó)

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (16)

AZ ÁRVÁK SORSA (2)

Végre kijutottunk, de vonatunk csak 11 órakor indult s egy félórás út után ismét megszólaltak a szirénák, vonatunk megállt, az utasok gyorsan kiszálltak s a töltés mellett a földre feküdtünk. A repülők nagy raja zúgott el felettünk s mi aggódva figyeltük, nem éri-e találat a vonatunkat? A mellettem fekvő 4 éves kis Marci mély komolysággal emelte föl többször is kis fejét és mondta: „A csúnya repcsik!”

Délután négy órára, minden baj nélkül Kiskőrösre érkeztünk. A gyermekek közül még aznap többeket elvittek az ottani testvérek, a kicsiket és azokat, akiknek valami betegségük volt, a szeretet házunkban helyezték el.

Az iparos tanuló fiúknak nem volt szabad munkahelyüket elhagyni, ők otthon maradtak *Reviczki* testvér és felesége, ki szintén árvaházi növendék volt, gondozásában. Amíg lehetett utazni, Margit mama többször haza látogatott, valamit elrendezni a gyermekeknek, vagy valamit elvinni, s a kihelyezett gyermekeket, ahol lehetett, meglátogatni.

Ősszel, amikor az orosz csapatok már némely helyen az ország határain belül voltak, néhány család hazaadta a gyermekeket, nem mertek értük felelősséget vállalni, ezek otthon Budán élték át a rettenetes ostromot. Ketten kisebb szilánkot kaptak, de hála az Úrnak szépen meggyógyultak.

1944-45 telén egy vasárnap az óvóhelyen az árvák helyiségében a hívó testvérek istentiszteletet tartottak, *Szabó László* szólt az igét. Kint rettenetes volt az ostrom, bent hangzott az ének. A külső helységben, ahová már százak menekültek, egy asszony azt a megjegyzést tette: „Ezek a hívők azt hiszik, hogy majd az ő imádságukért és éneklésükért megtartja őket Isten.” Körülbelül öt perc telhetett el, ezután rettenetes robaj, falak megrendülése, sötét porfelhő, ötös öszszeláncolt gyújtóbomba találat érte a házat, mely egész az óvóhelyig lehatolt és ez asszonnyal együtt 33-an percek alatt halálukat lelték a romok alatt. A belső helyiség, ahol az istentisztelet tartott, éppen maradt! Megtartotta Isten azokat, akik bent voltak, a kijáratot is csak félig torlaszolták el a romok.

Mikor Kiskőrösre értünk a 22 gyermekkel, úgy gondoltam, milyen jó lesz most, nyugodtan álomra hajthatjuk a fejünket, nem kell a kicsinyeket éjjel álmukból fölzavarni, hogy óvóhelyre si-

essünk. A harmadik éjjel egyszer csak rettenetes robaj reszkettette meg a szeretetház falait és ébresztette fel a nagyot halló öregeket is. Itt is bombát dobtak le, de hála az Úrnak olyan helyre esett, ahol nagyobb kárt nem tett. Akik ezt az évet átérték, azt kiáltjuk: „Jövel Uram Jézus! Jöjjön el a Te országod, a béke hon, a szeretet hona! Melyért a szívünk nap-nap mellett mond imát, hozd el Urunk a Te országodat!” „Amikor már nép népre fégyvert nem emel és hadakozást többé nem tanul.” Mik 4,3.

1944 októberében Kiskőrösön dob szóval hirdették ki, hogy mindenki meneküljön, ahogy tud és ahová jónak látja. Sokan a fővárosba menekültek. Gondolkoztam, mit csináljak most? Imában kértem mennyei Atyánk vezetését, de mindig ez volt az imámra a felelet: „Légy veszteg!” Elmondtam ott a prédikátor testvérnek, mit tegyek? Ő is azt mondta, ha úgy érzi a nővér, akkor ne induljon.

Jó hallgatni a Lélek szavára. Minden baj nélkül éltük át a szörnyű ostromot s ha kissé szűkében is volt valami, de nem éhezünk, míg akik otthon voltak, sok borzalmat, szenvedést, nélkülözést éltek át, de Isten oltalmazó keze ott is velük volt.

Szeretetházunkba sokszor bejöttek az orosz katonák, tiszték. Kicsinyeink összekulcsolt kézzel énekeltek, versikét mondtak, ez nagyon meg hatotta őket és mindig jó indulattal viseltettek irántunk, védelmünkre keltek.

Ebben az időben, mivel a vasútvonalak fel lettek robbantva, semmiféle közlekedés nem volt, semmi hírt nem hallottunk egymásról. Éjjel-nappal agódvá imádkozva gondoltunk árvaházunkra.

Amikor 1945. április 4-én a harc befejeződött, özönlött a kiéhezett pesti nép vidékre, élelemért, 100 kilométereket gyalogolva. Így jutott el hozzánk a hír egy éjjel, melyet sírva fogadtunk, hogy árvaházunk romokban van.

Néhány hét múlva a vasútvonalakat részben helyreállították, így el tudtunk indulni ketten, *Sajben Mária* munka-

társammal, hogy meglátogassuk szeretteinket, az árva család otthon maradt tagjait. A máskor három és fél órás út most három napos lett. Éjjeleket sötét, piszkos állomásokon vesztegelve, egyik tehervonatról a másikra kapaszkodva. A fővárosban szomorú látvány fogadott: romhalmaz, pusztulás és sok sírhalom. A Dunán csónakkal keltünk át, mert a hidakat is felrobbantották.

Epedve vártuk Mária testvérrel, hogy megláthassuk a kedves árvaházunkat. Könnyek között öleltük át egymást azokkal, akik otthon élték át az ostromot, de az Úr megőrizte őket épségben. Szomorúan, de Isten békességével szívünkben néztük végig a romos árvaházat. A konyha, kamra és az ebédlőterem, eltekintve ablakok hiányától, éppen maradtak. Itt húzódott meg házunk népével együtt sok idemenekült testvér is. A gondnoki és házmesteri lakásba is bezuhan egy-egy hatalmas bomba, de csodálatosan nem robbant fel.

Hitközségünk vezetői az árvaház még helyrehozható részét ideiglenesen helyrehozták úgy, hogy a legjobban rászorult gyermekek részére 25 férő helyet tudtunk készíteni. Boldogság volt újra összerakni a fehér gyermekágyakat, bár egyiknek a vége, másiknak oldal hiányzott, de egymásból kipótolva állíthattuk be a frissen kifestett szobákba. Este azt mondtam: „Most már jó volna, ha egy kocsi szalma itt volna, hogy megtölthetnénk a kimosott szalmazsákokat s hozhatnánk haza a gyermekeket.” Reggelre Dömsödről, hol már értesültek szándékunkról, megjött Lovas bácsi, egy kocsi friss szalmával. Isten hű gondviselése ismét ilyen pontosan megnyilvánult, dicőség! (folytatjuk)

Heckmann Margit

LADY MACHBET TANULSÁGOS TÖRTÉNETE

Lady Macbeth Shakespeare Macbeth című tragédiájának egyik legfontosabb szereplője, akinek története a hatalomvágy, a bűntudat és a lelki összeomlás drámai példája. Férje, Macbeth - aki a történet elején még a király hű szövetségese -, a királyi trón megszerzésének lehetőségével szembeesül, miután három boszorkány jóslatot tesz jövőjére. Az ambiciózus és mindenre elszánt Lady Macbeth mikor meghallja a jóslatot meggyőzi Macbethet, hogy ölje meg Duncan királyt, hogy övék lehessen a trón. A gyilkosságot különösen aljas módon akkor követik el, amikor Duncan vendégként tartózkodik Macbeth kastélyában, a házigazdai vendégszeretet védelmében bízva.

A tett után, bár Machbetről király lesz, Lady Macbethen fokozatosan eluralkodik a bűntudat és a lelkiismeret-furdalás. Lelkiállapota romlik, alvajárás közben újraéli a gyilkosságot, és képzeletbeli vérfoltokat próbál lemosni a kezéről („Out, damned spot!”). Végül az elméje teljesen összeomlik, és – bár Shakespeare nem mutatja be közvetlenül – a legvalószínűbb értelmezés szerint öngyilkosságot követ el.

Halálhírét Macbethnek egyik segédje hozza meg, aki ezután a darab talán legismertebb, legmeggrázóbb monológját mondja el – egy valódi nihilista himnuszt az emberi lét értelmetlenségéről:

„Az élet csak egy árny, mely jár-ke; Egy szárnalmas komédiás, Ki egy óráig pávaskodik és ágál, Aztán nem hallani többé; Egy mese, mit egy bolond beszél, Teli zörejjel és indulattal, De semmit sem jelent.”

(“Life’s but a walking shadow, a poor player / That struts and frets his hour upon the stage / And then is heard no more. It is a tale / Told by an idiot, full of sound and fury, / Signifying nothing.”)

A bűn valóban gyakran lelki összeomláshoz vezet – olyan állapothoz, amely megtévesztően hasonlíthat bizonyos orvosi kórképekhez, pedig nem testi eredetű. Ezt jól tudták a puritánok, de tudták a régi írók is. Úgy tűnik azonban, mi ma mintha elfelejtettük volna. Shakespeare viszont még értette ezt az összefüggést. Amikor Lady Macbeth elméje megbomlik, és Macbeth orvost hívat hozzá, a doktor szájába adja a következő szavakat:

„Nagyobb szüksége volna papra, mint orvosra. Isten bocsásson meg mindnyájunknak.”

(“More needs she the divine than the physician. God, God forgive us all.”)

Ez az egyetlen mondat pontosan áttöri azt a falat, amelyet a mai túlmedikalizált világ épített maga köré: ha valaki szomorú vagy szorong, azt azonnal kezelni kell – nem kérdezzük, miért. Az okok nem számítanak.

Ez olyan, mintha valaki hasfájással jelentkezne, és anélkül, hogy megvizsgálánánk, csak fájdalomcsillapítót adnánk. A fájdalom talán elmúlik, de a beteg belehal, mert nem néztünk a mélyére. Shakespeare ezt a modernszerű, felszínes hozzáállást már akkor kigúnyolta, amikor Macbeth – aki ekkorra már teljesen realitásérzékét veszítette – így szól az orvoshoz:

„Nem tudsz orvosságot, Mi tisztátalan lelket megtisztít, S a bús emléket elragadja onnan, Agy írt baját törölje, és enyhével kiűzze azt, mi a szívet nyomorítja?”

(“Canst thou not minister to a mind diseased, / Pluck from the memory a rooted sorrow, / Raze out the written troubles of the brain, / And with some sweet oblivious antidote / Cleanse the stuff’d bosom of that perilous stuff / Which weighs upon the heart?”)

Végül soron ezt az orvosságot keresi maga Lady Macbeth is, amikor alvajárás közben döbbenet megállapítja, hogy az emberi erőlködés nem képes eltüntetni a bűn nyomát:

„Itt van a vérnek szaga még mindig. Arabia minden illatszere Meg nem édesíti e kis kezét. Ó! ó! ó!”

(“Here’s the smell of the blood still. / All the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. / O, O, O!”)

Machbete tragédiája az, hogy nem találják meg ezt az orvosságot.

Amikor szorongás, kétségbeesés gyötör, nem tudsz aludni, vagy elveszíted minden életörömet, annak számtalan oka lehet. Lehet, hogy egyszerűen csak kimerültél, és egy kiadós alvásra lenne szükséged. Lehet, hogy hosszú ideje túlhajtod magad, és ideje lenne átrendezni az életed – több mozgással, több pihenéssel, kevesebb terheléssel. Az is lehet, hogy hormonális zavar vagy valamilyen neurológiai ok húzódik meg a háttérben. Valóban: rengeteg testi-lelki tényező szóba jöhet.

De hívő emberként érdemes megállnod egy pillanatra, és elgondolkodnod: nem lehet-e, hogy mindezen keresztül egy „szennyes folt” gyötör? Olyan, amit „Arabia összes illatszere sem tudna lemosni”.

És itt jön az evangélium örömhíre: bár sokféle orvosság létezik, egyetlen dolog van, ami valóban képes lemosni a bűnt – Jézus vére.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Püsk Dániel (Amerika)
Alelnökök: dr. Borzasi Pál (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: Rajna Otto (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzasi Pál elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Püsk Dániel elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

„Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az Ő sebei árán gyógyultunk meg.” (Ézsaiás 53:5b)

Ez a kegyelem nincs távol tőled. Egy térdhajlításra van csak.

Megjegyzés: A magyar idézetek Arany János klasszikus fordításából származnak. A szöveg gördülékenyebb megfogalmazásához és az idézetek pontos beillesztéséhez a szerző a ChatGPT-t használta, azonban a tartalomért kizárólag a szerző vállal felelősséget.

Dr. Árgyelán Miklós

**„Menjetek el az egész világra,
hirdessétek az evangéliumot
minden teremtménynek! Aki hisz
és megkeresztelkedik, üdvözülni fog,
aki pedig nem hisz, elkárhozik.”**

Márk 16,15-16

Figyeljünk most az Úr Jézus utolsó tanítására, amit az evangéliumok szerint közvetlenül a mennybemenetele előtt hallottak a tanítványok. A *nagy misztio parancsnak* is szoktuk nevezni ezt a felhívást. Az idézőjel most nem csak azt jelzi, hogy a Bibliából van az idézet, hanem azt is, hogy az Úr Jézus szavai ezek.

Menjetek! Feladatot adott követőinek a Mester. Az elmúlt 3 év során „csak egyszerűen” követték őt. Figyelték, tanultak – egyértelműen az Úr Jézus körül forgott az életük. Tették, ha adott nekik valami feladatot, de gyakorlatilag a Mester tett mindent. Ők – most derül ki lassan – ők tkp. tanúk, akik majd bizonyosságot fognak tenni mindarról, amit Jézus cselekedett, tanított, amit átéltek mellette (Lk 24,48; ApCsel 1,8). Most, vagyis azután hogy elment közülük a Mester, most lesz itt az ideje annak, hogy felvegyék, magukra vegyék a tanúskodás szolgálatát.

Így hangzik feléjük a Mester parancsa: „**Menjetek el... hirdessétek az evangéliumot!**” Vagyis, hirdessék Jézust, hiszen Ő a világnak szóló és világra szóló „örömhír”. Van szabadulás a bűneiben élő ember számára, mert van Szabadító. A szabadító az a Jézus, aki Isten bárányaként meghalt a kereszten - feláldoztatott -, de nem maradt a sírban, hanem feltámadt. Mindez a tanítványok szeme láttára történt.

Az evangéliumot kell hirdetniük, vagyis azt, hogy készen van az üdvösség. Hát nem a Törvényt, nem a Próféátakat meg a Szent Iratokat (ez az Ószövetségi Szentírás) kell hirdetniük? Figyelemre méltó, hogy az Úr Jézus, aki Isten Igéjét (az Ószövetséget) olvasta, magyarázta és élte, most az evangélium hirdetésére szólítja fel tanítványait. Ne értsük azonban félre! Nem azok helyett. Nem azt mondta, hogy az Ószövetség könyvei helyett az Újszövetséget hirdessétek, hanem egyszerűen ennyit: *az örömhírt hirdessétek!* Mivel Jézus Krisztusban beteljesedtek a próféciák, mivel ő betöltötte a Törvényt, amikor Róla szólunk, amikor Őt hirdetjük, a teljes Ószövetségre építünk. Már megtörtént, amiről így szólt tanítványainak: „*be kell teljesednie mindannak, ami megíratott felőlem Mózes törvényében, a prófétaknál és a zsoltárookban.*” Luk 22,44 A beteljesedés után már nem lehet (nincs értelme) Jézus Krisztus nélkül beszélni Isten Igéjéről, az Ószövetségről sem.

Nem tudjuk, mikor / We Know Not the Hour

Fűr Béla, 2025

Franklin Edson Belden

J=114

<https://www.youtube.com/watch?v=XvkHRRltvjc>

A tanítványok és a mai hívők feladata Jézus Krisztusról beszélni, Őt bemutatni a világnak – az Ő személye az örömhír! Az evangélium hirdetésének eredményeként bűnösök sokasága jutott és jut ma is hitre Jézus Krisztusban, s a hitre jutottak közül sokan be is merítkeznek az Ő példáját követve.

A misszió parancs nekünk is szól. Ne vallásról, ne Istenről (akit soha senki nem láthat), hanem Jézus Krisztusról, az evangéliumról szóljunk – ha találkozunk már Vele!

Herjeczki Géza

"Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok! 43 Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy mikor jön el éjjel a tolvaj, akkor virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házába. 44 Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoltatok!"

13 De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. 14 Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég. (Máté 24)